

[Azel Ivan Pedersen.]

loven, der har været omtalt, og som nu er sendt til justitsministeren, taget på grundlag af et responsum i sagen vedrørende de 20 overlægers stilling, som højesteretssagfører Bent Jacobsen har udarbejdet. Jeg vil mene, at når den sag kommer til fornyet behandling i udvalget, må vi få lejlighed til at se også dette responsum. Jeg synes, at den stilling, som Ministerialforeningen har taget i denne sag, er meget klar, og jeg kan ikke forstå de betragtninger, der er fremsat om, at sagen er standset på halvvejen. Så vidt jeg har kunnet skønne, kunne man, hvis man virkelig ville have været til bunds i spørgsmålet, have foranlediget, at en tjenestemandundersøgelse fik lov til at finde sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:

„Folketinget tager folketingets ombudsmands beretning for året 1965 til efterretning“;

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste behandling)

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lukkeloven [af Antonsen og Inger-Lise Bech Hansen].

(Lovforslaget (nr. 82) findes i tillæg A. sp. 1849, fremsættelsen i tidenden sp. 1147).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Det af liberalt centrum fremsatte forslag til lov om ændringer i lukkeloven er i princippet det samme forslag, der blev drøftet her i tinget i slutningen af april sidste år, idet der blot er foretaget de ændringer, som er en naturlig følge af den liberalisering af lukkeloven, der fandt sted ved lov nr. 208 af 8. juni 1966.

Under førstebehandlingen af det tidligere lovforslag blev det afvist af samtlige øvrige partier her i tinget, og jeg kan tilslutte mig

de begrundelser for en afvisning, der blev fremsat af den daværende handelsminister og de forskellige ordførere, idet jeg finder, at lovforslaget ikke indeholder en hensigtsmæssig løsning af lukkelovsproblemet, hverken ud fra forbrugernes, butiksindehavernes eller butikspersonalets synspunkt. Jeg er også enig i, at lovforslaget vil give anledning til en meget betydelig administration, hvis man da ønsker loven respekteret, og ingen er jo interesseret i at vedtage en lov, som man på forhånd må nære alvorlig tvivl om kan blive overholdt i praksis.

Under den tidligere forhandling i tinget blev der fra forskellig side givet udtryk for, at den ændring af erhvervsstrukturen inden for detailomsætningen, der finder sted, og den stigende deltagelse af gifte kvinder i erhvervslivet i disse år gør det naturligt, at man tager lukkelovsspørgsmålet op til fordomsfri drøftelse.

Lukkeloven er vedtaget før hele denne udvikling slog igennem, og det var måske derfor at vente, at jeg ville benytte den givne anledning til at nedsætte en ny lukkelovskommission. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at det ikke ville være den rigtige fremgangsmåde i det foreliggende tilfælde. Lukkelovsspørgsmålet har så mange sider, som vi vist må erkende ikke er tilstrækkelig belyst endnu, og det vil derfor være ønskeligt at søge at tilvejebringe et objektivt materiale for et eventuelt kommissionsarbejde.

Lad mig i denne forbindelse blot nævne forbrugernes indstilling til lukkelovsspørgsmålet. Af adskillige avisartikler er det jo gennem de seneste år fremgået, at forbrugerne er stærkt utilfredse med den gældende lovs bestemmelser, medens en gallupundersøgelse tværtimod har vist, at ca. 90 pct. af de adspurgte har erklæret sig tilfredse med de indkøbsmuligheder, som lukkeloven giver i dag. Selv om der næppe er tvivl om, at der er et vist forbrugerønske om en mere smidig lukkelov, må det vist erkendes, at vi ikke har nærmere oplysninger om, i hvilken retning forbrugernes ønsker går. F. eks. kunne man jo meget vel tænke sig, at man ville være tilfreds med en længere åbningstid én enkelt aften om ugen til brug ved egentlige familieindkøb. Hertil er den længere åbningstid fredag aften formentlig ikke ganske hensigtsmæssig, fordi det med den forskydning, der har fundet sted